

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 11 јун 2015 00:20

Да ли је нормално да се власт хвали обарањем буџетског дефицита („право мало економско чудо“) иако практично сви економисти кажу да је то првенствено последица смањења плата и пензија, као и смањеног државног улагања у привреду и економски развој? Другим речима, ако још смањимо плате и скрешемо инвестиције, „успех“ ће бити још већи и спектакуларнији.

Да ли је нормално да се странка и лидер који су већ скоро три године на власти представљају као да су тек започели мандат? Да ли је нормално да неко ко располаже количином подршке и моћи каквом нису располагали његови претходници, почев од Милошевића, па до Ђинђића, Тадића и Коштунице, непрестано жали како га неко или нешто омета, не да и не дозвољава?

Да ли је нормално да се политички противници непрестано стављају на стуб срама, а да готово ништа од тога није процесуирано, или добило судски епилог? Да ли је нормално да се власт и медији до у танчина баве односима у једној - по њиховим налазима - малој опозиционој странци у распадању, а да при том углавном у широком луку заобилазе знакове раслојавања између председника и премијера, или односе председника владе и његових потпредседника? Узгред, да ли је то доказ демократије и плурализма, или нечег сасвим супротног, када медиј под директном контролом премијера напада премијерове најближе сараднике?

Да ли је нормално да се медији и институције тако удворички понашају, повијају и леме под притиском и жељама једног човека?

